

BES^eDA

E L E K T R O N S K A K N J I G A

Ljudske pesmi

Izbor

O M N I B U S

BESEDA

LJUDSKE PESMI

Izbor

To izdajo pripravil

Franko Luin

franko@omnibus.se

ISBN 91-7301-278-5

beseda@omnibus.se

www.omnibus.se/beseda

Vsebina

Ah, le kaj ti povem, ti povem, da sem sam	7
Al' me boš kaj rada mela	9
An glažk al' pa dva	10
Bi včasih zajuckov	11
Bodite le pridni	12
Bom šel na planince	14
Če mi lučka ne gori	16
Da b' žveglico imela	17
Dekle je šla po vodo	18
Ena tičca mi poje	20
Fantje na vas gredo	21
Gormanji že peljejo	22
Gozdič je že zelen	23
Huda zima se je strila	24
Išel jesem pred štacune	26
Imam dekle lepó	27
Jabuka se potočila	28
Je pa davi slanica pala	29
Jest pa pojdem na Gorenjsko	30
Kaj boš za mano hodil	32
Kaj se ti, fantič	33

Kaj, kaj, kaj jaz tebi dam	34
Kak lepo poje črni kjus	35
Kdo bo, dekle, tebe troštal	36
Ko bi jaz vediva	37
Ko gledam, ko gledam	39
Kukovica lepo kuka	40
Lepa moja draga Kate	41
Lepe spanjšice cvetele	42
Ljubezen je bila	45
Maričica, Maričica, al' b' rada ti moža?	46
Mati je hčerko pitala	48
Mien vse jednu je	50
Moj fantič je na Trolsko vandral	51
Moja kosa je križavka	52
Moja ljuba je z Gradca doma	53
Muoj oča ima kuonjča dva	54
Na nebu sije zvezdica	55
Naj pravjo, kar hočjo	57
Nočem bogate	58
O mamka moja	59
Od pajka, hej fantje	61
Oh, kakšen je bil ta jager	62
Oh, zakaj so meni te bistre nogé	64
Oj dekle, kje si ti doma	65
Oj sveti, sveti, lunica	66
Oj ta vojaški boben	68

Pa cesta brez tira	70
Pa sem k ji prišo	71
Pa ti krota rujava	72
Pite, jete — pite, jete	73
Pleši, pleši, črni kos	76
Po cesti sem tekva	77
Po gorah grmi in se bliska	78
Po gorah je ivje	80
Pobič sem star šele osemnajst let	81
Pojdam v rute	83
Pojdem na Štajersko	84
Pojte, pojte, drobne ptice	85
Prešmentrane babe	86
Preluba si ti, pomlad	87
Prišel je fantič do ljubice svoje	89
Prišel sem tje pod okence	90
Prišla je neka huda zvir	91
Prleteva je druabna tičca	94
Prošel je, prošel	96
Prositate, molite	98
Rasti mi, rasti, travca zelena	99
Ribce po murj' pvavajo	100
Sarce mö je na vode	101
Se davno mrači	102
Sem bil včera na semenji	104
Sem lahko vesela	105

Sijaj, sijaj, sončice	106
Siku, diku damoli	107
Snoč' mat' so mi rekli	108
Spevaj nama, Katica	109
Škrjanč'k poja, žvrgoli	111
Tam zad' za Ljubljanco štir' ljubce imam	112
Te lepe daklete	114
Te lepe, te ljube	115
Tekica teče	116
Terezinka zgodaj vstala	117
Ti moja dieklina	119
Tika taka	120
Točila sam čarno vino	121
Treba ni, treba ni	123
Tri ljubce imeti	124
Tri tičice morje obletele	125
V tistem čas'	127
Ves frajd sem zgubiva	128
Vsacga od kraja	129
Vse tičice lepo pojo	130
Vsi so prihajali	132
Za Savco sem hodil	133
Zmiraj vesel, vesel	134

Ah, le kaj ti povem, ti povem, da sem sam

Ah, le kaj ti povem, ti povem, da sem sam,
tam gori v Tribuši no hišco imam:
ah, le kaj mi pomaga
ta hišca in blagó,
kaj mi to nuca, ker morem bit' sam!

In tudi ta hišca štir' okenca ima
in tudi dosti nageljov imam:
lepo mi cveté,
pa še lepši dišé,
kako jih bom duhal, ker sem le sam!

In tudi pred hišco no trtico imam
in tudi dosti vinca imam:
mi okna opleta,
mi vinca obeta,
kako ga bom pil, ker sem le sam!

In tudi pred hišco en vrtič imam
in tudi se notri sprehajam čez dan:

če n góri po polj',
prav daleč okol',
nazaj pa prežvižgam le sam!

In tudi pred hišco na klopi sedim
in tudi no fajfco tobaka kadim:
sem videl fantiče,
vesele ko tiče,
o jej, ker jest morem bit' sam!

Preljubi, preljubi ti moj Tribušan,
kako si ti žalosten, ker si le sam!
Bi ti hodil k men' vas,
bi mi delal kratk čas,
o jej, ker jest morem bit' sam!

[Tolmin]

Al' me boš kaj rada mela

»Al' me boš kaj rada mela,
ko bom nosil suknjo belo,
sabljico pripasano,
puško pa nabasano?«

»Jaz bi te že rada mela,
ko bi te le srota smela,
pa mi mamca branijo,
ki maš premajhno kajžico.«

»Kajžica res ni velika,
pa sem fantič, ko se šika.
Preden bo mesec al' pa dva,
se boš za mano jokala.«

»Za te se ne bom jokala,
si bom enga boljšga zbrala,
ki bo imel zadost' blaga,
in tud' hišo v štuka dva.«

[Novo mesto]

An glažk al' pa dva

An glažk al' pa dva,
to nam korajžo da.

An glažk al' pa tri,
to nam še nč ne stri.

An glažk al' pa šter',
to nam je vse 'n hodér.

An glažk al' pa pet,
pili ga bomo spet.

Sonce na doli gre,
lunca nam sveti že.

Lučko prižgali smo,
firnčke djali smo.

[Komenda]

Bi včasí zajuckov

Bi včasí zajuckov,
bi včasí zapov,
ko bi tače težave
pri srcu kna mov!

[Borovlje]

Bodite le pridni

Bodite le pridni,
ljubi otročiči,
pojdemo v svate —
v šumo zeleno.

Hrast se bode ženil:
bukev si košato
bode vzel za ženo —
ženo ljubljeno.

Gaber se bo ženil
brezo dolgolasko
bode vzel za ženo —
ženo ljubljeno.

Klen se bo ženil:
lipo sladovico
bode vzel za ženo —
ženo ljubljeno.

Javor se bo ženil:
topol trepetiko
bode vzel za ženo —
ženo ljubljeno.

Jesen se bo ženil:
vrbo grbovačo
bode vzel za ženo —
ženo ljubljeno.

Gostija bo v dobravi,
v tem košatem logu,
godci mili ptički —
ptički pisani.

Kuharica lisica
bo pečenke pekla,
jelen bo pa natakal
hladno vodico.

[Šentjurij ob Ščavnici]

Bom šel na planince

Bom šel na planince
na strme gore,
bom slišal od daleč
zagorske zvoné.

Zagorski zvonovi
premilo pojo,
nemara preljubo
k pogrebu neso.

Pa če jo nesejo,
le naj jo neso,
saj dlje je ne bodo,
da b' ne šel za njo.

Zvoniti bom pustil,
kropiti pa ne,
kropile jo bodo
le moje solze.

Pokopale jo bodo
le moje roke,
krog groba sadil bom
cvetice lepe.

Med mile cvetlice
naj mene lože,
saj vem, da bo počlo
na grobu srce.

[Kranjska]

Če mi lučka ne gori

Če mi lučka ne gori,
mi pa mesec sveti;
mene pa srce boli,
ker moram tu sedeti.

Kdor je truden, naj gre spat,
jaz bom pa bedela,
ljubega bom čakala,
pri oknu bom sedela.

Da b' žveglico imela

Da b' žveglico imela,
igrala si bi!
Zdaj žveglico mam,
pa igrat' ne znam.

Da b' brumbice mela,
si brumbala bi!
Zdaj brumbice mam,
pa si brumbat' ne znam.

Da b' ljubega mela,
ljubila bi ga!
Zdaj ljubega mam,
pa ga ljubit' ne znam!

[Prlekija]

Dekle je šla po vodo

Dekle je šla po vodo
na visoke planine,
dekle je šla po vodo
na visoke planine.

Vodo je zajemala,
je ribico zajela,
vodo je zajemala,
je ribico zajela.

Ribica jo prosila:
»Oj pusti me živeti!«
Ribica je prosila:
»Oj pusti me živeti!«

Dekle bla usmiljena,
je ribico spustila,
dekle bla usmiljena,
je ribico spustila.

Ribica je splavala,
je dekle oškrofila,
ribica je splavala,
je dekle oškrofila.

[Podklanec]

Ena tičca mi poje

Ena tičca mi poje,
pa sam ne vem, kje:
tam v hostc'
na vejci sedi.

Oh tičca,
nikar mi ne poj:
vse rožce pozeble
pa nageljček moj.

[Naklo]

Fantje na vas gredo

Fantje na vas gredo,
žvižgajo, pojejo,
jaz pa piščalko imam,
žvižgat' ne znam.

Včas' je veselo blo,
zdaj pa ni več tako,
včasih smo vince pil',
zdaj pa vodo.

Včasih me rada ima,
včas' pa mal' godrnja,
včasih pa, kjer me vid',
prav': »Le še prid'!«

[Bled]

Gormani že peljejo

Gormani že peljejo
en sodek sladga vinca.
V sred hribca pripeljejo,
opešala je živinca.
Priprigli so konjičke tri,
le vozz ga, vozz, bratec ti,
hi, hi, hi!
To vince vun popij!
To se mi prav dobro zdi,
če vinca v glažku ni!

[Saleška dolina]

Gozdič je že zelen

Gozdič je že zelen,
travnik je razcveten:
ptički pod nebom
veselo pojo.

»Ptički, jaz vprašam vas.
al' bo kaj skor' pomlad,
al' bo kaj skor' pomlad,
zelena pomlad?«

»Pomlad že prišla bo,
k' tebe na svet' ne bo,
k' te bodo djali
v to črno zemljo!«

[Bled]

Huda zima se je strila

Huda zima se je strila,
s snegom steze mi zakrila,
sem za kratek čas hodil
k ljubci v vas,
ji prepeval prav na glas.

Rožice je vse zadavla,
ptičke v druge kraje spravla:
so vesele ble,
lepo prepevale,
zdaj so v druge kraje šle.

Prisvetile so zvezde svetle,
gledat grem, kaj počne dekcle:
rožice trgala,
je pršelec delala
in mene troštala.

Ljubi fanti in dekleta,
zdaj ste mladi, se ljubite,

spomlad bo šla od vas,
starost došla vas,
vse bo zapustilo vas.

[Savinjska dolina]

Išel jesem pred štacune

Išel jesem pred štacune,
da se razhladam.

Zagledal sem devojčico
z vrta šetajoč.

V jeni roki groždek nosi,
grozdek černejški,
v drugi roki kito nosi,
kito rožmarin.

»Oj, devojka, daj mi kito,
kito rožmarin!«

»Ja bi ti jo rada dala,
al' sem žalostna:
snoči sem se zaročila,
s kim me volja ni.«

»Dosta ima zlata, srebra,
ki mu broja ni.«

»Ja bi rajši siromaha,
s kim me volja je!«

[Drašiči]

Imam dekle lepó

Imam dekle lepó,
ljubim ga prav zvestó;
kupim ji prstan zlat,
lepih korald za vrat,

pa jih bom ljubci dal,
da bom pri nji zaspal,
pri ljubici zaljubljeni
s fanti spat navajeni.

[Senožče]

Jabuka se potočila

Jabuka se potočila
po srebnem polji;
za nju plače devojčica,
suzami se bori.
»Ne plači se, devojčica!
Tu ni tvojga druga.
Do njega je devet gor,
i deseti zelen bor,
zanj privezan vranac konj.
Na vrancu je sedelce,
na sedelci zibelka.
U zibeli detece,
na detetu srebrn pas!
Na pasu je jabuka,
na jabuki rožica,
na rožici tičica:
tica milo poje,
tebe k njemu zove!«

[Poljane ob Kolpi]

Je pa davi slanča pala

Je pa davi slanča pala
na zelene travnike,
je vso travco pomorila
in vse žlahtne rožice.

Men' pa ni za rožce moje,
če jih slanča pomori:
meni je za dekcle moje,
če me ona zapusti.

Ravno sredi mojga srca
ena rožica cveti;
če ne boš ji prilivala,
se gotovo posuši.

»Kaj ji bodem prilivala,
nimam vinca ne vode.
Pa ji bodem prilivala
svoje solzice svetle.«

[Kranjska]

Jest pa pojdem na Gorenjsko

»Jest pa pojdem na Gorenjsko
in na Oberštajersko,
nobeden drug ne pojde z mano,
ko ta drobna ptičica.

S parkeljci bo pot kazala,
s kljunčkom bo mi prepevala,
s perjem senco delala.

Delaj, delaj, dekle, pušeljc
za to pot prežalostno!«
»Oj kako bi ga delala,
ker sem silno žalostna;

pa vseglh ga bom nardila
z rožmarina nemškega,
na klobuk ga bom pripela
z eno zlato knofelco!

Ko boš tam po plac' špenciral
in si drugo dekle zbiral,

te sprašvale bodo Nemke
in dekleta štajerske:

Od kod si prišel, fantič ti,
da maš tak pušeljc zeleni?
Al' maš ženo zaročeno,
al' maš dekle obljubljeno?

Jest nemam žene zaročene,
še manj pa ljubce obljubljene:
meni so dale ga Kranjice,
k' so pa vseh deklet kraljice!«

[Krško]

Kaj boš za mano hodil

»Kaj boš za mano hodil,
srebrne rinkce nosil?
Mar bi bil rinkce doli djal,
pa bi doma zaspal!

Kaj boš za mano hodil,
pa biksaste škornjce nosil?
Mar bi bil škornjce doli djal,
pa bi doma ostal!

Kaj boš za mano hodil,
klobuk postrani nosil?
Mar bil klobuček doli djal,
pa bi doma ostal!«

Okol' sem se zasukal,
korajžno sem zaukal:
»Bog te obvar' stotavženkrat,
pri teb' sem zadnjikrat!«

[Goriška]

Kaj se ti, fantič

Kaj se ti, fantič,
v nevarnost podajaš,
čez Savco v vas hodiš,
pa plavat' ne znaš?

Mene poslušaj
in več ne poskušaj
čez Savco v vas hodit',
ker plavat' ne znaš!

Savice sila
bo tebe umorila,
deklici v kamri
bo počlo srce.

Kaj, kaj, kaj jaz tebi dam

Kaj, kaj, kaj jaz tebi dam,
da bom tvoj ljubi sam,
da bom tvoj ljubi sam?
Kaj, kaj, kaj jaz tebi dam,
da bom tvoj ljubi sam
oj vsaki dan!

»Nič, nič, nič ti men' ne daj,
samo le prid' še kaj,
samo le prid' še kaj!
Nič, nič, nič ti men' ne daj,
samo le prid' še kaj
oj vsak večir!

Proč, proč, proč se ti pober'
ti grdi srakoper,
ti grdi srakoper!
Proč, proč, proč se ti pober'
ti grdi srakoper,
oj srakoper!«

[Razbor]

Kak lepo poje črni kjus

Kak lepo poje črni kjus,
oj črni kjus!
tam v zelenom bukovji.

Prišla sta pa jagra dva,
ki b' rada kjusa streljala.
Pa kjus je bil teh špasov sit:

Pojta mi jagra se solit,
oj se solit!
Frrrrr v bukovje!

[Goriška]

Kdo bo, dekle, tebe troštal

Kdo bo, dekle, tebe troštal,
ko te jaz zapustil bom?

Troštale te bojo drobne rožce,
ki po vrtu rastejo.

Troštale te bojo drobne tičke,
ki po luftu letajo.

Troštale te bojo drobne tičke,
ki po vrt' prepevajo.

Troštali te bojo drugi fantje,
ki po vas prepevajo.

»Troštal me ne bo nobeden drugi,
kakor fantič ljubi — ti.«

[Trzin]

Ko bi jaz vediva

Ko bi jaz vediva, kateri je moj,
bi mu pa kupiva sejma nicoj:
hlače jelenove,
z židoj preštepene,
da bi jih nosiv pobiček moj.

Ko bi jaz vediva, kateri je moj,
bi mu pa kupiva sejma nicoj:
lajbič lep žameten,
da bi bil pameten,
da bi ga nosiv pobiček moj.

Ko bi jaz vediva, kateri je moj,
bi mu pa kupiva sejma nicoj:
štifelne ledraste,
šmolce pa srebrne,
da bi jih nosiv pobiček moj.

Ko bi jaz vediva, kateri je moj,
bi mu pa kupiva sejma nicoj:
renčico zlato,

kapco kosmato,
da bi jo nosiv pobiček moj.

Ko bi jaz vediva, kateri je moj,
bi mu pa kupiva večerje nicoj:
mavo solate,
mav' telečje prate,
da b' se najedel pobiček moj!

[Poljanska dolina]

Ko gledam, ko gledam

Ko gledam, ko gledam
v mrzlo vodo,
spominjam se njega,
si brišem solzó.

[Vinica]

Kukovica lepo kuka

Kukovica lepo kuka
tam v zelenim bukovju;
prepelica prepeluje
tam v zelenim travniku.

Ljubček moj kosico brusi
v zelenim travniku;
mrzla rosa, dobra kosa,
rada travco položi.

Suha burja, gorko sonce,
rado se senó šuší:
mehka postlja, lepa ljubca,
kratke so pri nji noči!

[Kranjska]

Lepa moja draga Kate

»Lepa moja draga Kate,
snoči sem se jokal zate,
danes več ne maram zate;
prodal sem te na Kosteli
za dva grozda muškateljna.
Je l'ti, Kata, milo bilo?«
»Kaj bi meni milo bilo,
kad je grozdje sladko bilo!«

[Suhor]

Lepe spanjšice cvetele

Lepe spanjšice cvetele,
drobne tičice so pele,
Mina je solze točila,
tiho srcu govorila:
»Bolno srce, vrt pelena,
zate roža ni nobena;
vse je za te ocvetelo,
kam, srota, se boš delo?«

Lepe spanjšice cvetele,
drobne tičice so pele.
Mina je solze točila,
tiho srcu govorila:
»Bolno srce, prazno cvetja,
brez veselja si in petja;
zate tice so odpele
sladke pesmi in vesele.«

Lepe spanjšice cvetele,
drobne tičice so pele.
Mina solze je točila,
tiho v srcu govorila:
»Spanjšice bom vse pobrala,
z njih si posteljo postlala;
tičice bom polovala,
bridko pesem jih učila.«

Spanjšic si je res nabrala,
z njih si posteljo postlala;
tičic si je nalovala,
res jih pesem je učila:
»Ljubček, tebi vsak dan huje!
Kaj si neki šel na tuje?
Mino ti bo smrt vsnubila,
bridka žalost jo umorila.«

Spanjšice ble ocvetele,
ble so suhe že in vele.
Mina je bla v njih zaspala,
nikdar več ni s spanjšic vstala.
Ljubček pride 'z daljnih krajev,
pa prepozno dokaj mlajev,
tičice so pesmi pele,

pa zanj bridke, nevesele:
»Ljubček, tebi vsak dan huje!
Kaj si neki šel na tuje?
Mini ti je smrt vsnubila,
bridka žalost jo vmorila.«

[Idrija]

Ljubezen je bila

Ljubezen je bila,
ljubezen še bo,
ko tebe in mene
na svetu ne bo!

[Kranjska]

Maričica, Maričica, al' b' rada ti moža?

»Maričica, Maričica, al' b' rada ti moža?«
»Mamica, mamica, oj kaj za enega?«
»Maričica, Maričica, al' b' rada enga žnidarja?«
»Mamica, oj mamica, žnidarja pa ne!
Žnidar ma pa švanke tri,
pa b' šivu vse noči!
Mamica, oj mamica, žnidarja pa ne!«

»Maričica, Maričica, al' b' rada ti moža?«
»Mamica, mamica, oj kaj za enega?«
»Maričica, Maričica, al' b' rada enga šoštarja?«
»Mamica, o mamica, oj šoštarja pa ne!
Šoštar ma pa šile tri,
pa b' šivu vse noči!
Mamica, o mamica, oj šoštarja pa ne!«

»Maričica, Maričica, al' b' rada ti moža?«
»Mamica, mamica, oj kaj za enega?«
»Maričica, Maričica, al' b' rada enga tišlarja?«
»Mamica, o mamica, oj tišlarja pa ne!

Tišlar ma pa voble tri,
pa b' voblu vse noči!
Mamica, o mamica, oj tišlarja pa ne!«

»Maričica, Maričica, al' b' rada ti moža?«
»Mamica, mamica, oj kaj za enega?«
»Maričica, Maričica, al' b' rada enga kmečkega?«
»Mamica, o mamica, oj kmečkega pa ja!
Podnevi bo po pol orav,
ponoč bo pa par meni spav:
Mamica, o mamica, oj kmečkega pa ja!«

[Podlipovica]

Mati je hčerko pitala

Mati je hčerko pitala:

»Če boš pri meni hajala?«

»Nikaj, nikaj, mati moja,

žmetno je pri vas ležati:

kratka odeja, dolga noč,

mene pa zebe celo noč;

veter veja, s snegom seja,

me odeja malo greja!«

Mati je hčerko pitala:

»Če boš pri oči hajala?«

»Nikaj, nikaj, mati moja,

žmetno je pri oči spati:

kratka odeja, dolga noč,

mene pa zebe celo noč;

veter veja, s snegom seja,

me odeja malo greja!«

Mati je hčerko pitala:

»Če boš pri pajbi hajala?«

»Le to, le to, mati moja,

veselo je pri pajbi spati:
dolga odeja, kratka noč,
meni je vroče celo noč;
veter veja, s snegom seja,
me odeja jako greja!«

[Prlekija]

Mien vse jednu je

Mien vse jednu je, mien vse jednu je,
če jmam dnarce, dnarce ual pa ne:

Če dnarce imam, pijem vince,
če dnarcu nejmam, pa vodo.

Mien vse jednu je, mien vse jednu je,
če jmam kajžco, kajžco ual pa ne:

Če jmam kajžco, griem pod strejšco,
če kajžce nejmam, pa pod smrejčco.

Mien vse jednu je, mien vse jednu je,
de jmam dukle, dukle ual pa ne.

Če dukle imam, griem vasvat, griem vasvat,
če lubce nejmam, griem pa spat.

[Bloke pri Cerknici]

Moj fantič je na Trolsko vandral

Moj fantič je na Trolsko vandral,
oj zdaj pa tam bolan leži.

Zdaj pošte mi nazaj pošilja,
da naj mu jaz zdravila dam.

Oj za bolezen so zdravila,
a za ljubezen jih pa ni.

Tirolka ti je pušeljc dala,
pa naj ti še zdravila da!

Moja kosa je križavka

Moja kosa je križavka,
na reže m' več:
moja dekle je h'navka,
na vrjamem j' več!

[Ihan]

Moja ljuba je z Gradca doma

Moja ljuba je z Gradca doma,
lepo spucane šolnice ma;
lepo spucane šolnice ma,
polne žepece tolarov ma.
Sem jo prosa za enga al dva,
pa mi kurva nobenga ne da.

[Prlekija]

Muoj oča ima kuonjča dva

Muoj oča ima kuonjča dva,
óbadva sta šimliča,
kar puojdem u vas, poveznem ga
čez tri gore, čez tri dole,
čez tri zelene travnike.

Po vsi Ljubljanci luči nie,
par muoji jubci gorjo tri;
ta h ti bom paršu parvi mrak,
tisti buom dal an prstan zlat,
tisti buom dal an prstan zlat.

Ta h ti k'bom paršu punoči,
tisti bom dal besiede tri;
ta h ti bom paršu bielmu dne,
tisti bom dal sarcé muoje,
tisti bom dal sarcé muoje.

[Romac v Beneški Sloveniji]

Na nebu sije zvezdica

Na nebu sije zvezdica
daníca, zvezda jútranja.

Jo ugleda dekle prelepó,
ji pravi, govori takó:

»Oj zvezdica daničica,
premila zvezda jútranja!

Kako ti siješ sred zvezdic,
kako leskečeš 'zmed meglic!

Tak ko na rožah rosica,
ko na trepavncah solzica.

O naj te moram doli vzet',
vem, kam bi te jest hotla det':

vkovala bi te v prstan zlat,
bi ljubemu ga hotla dat',

de bi razsvetljeval mu gaz,
kdar hod' ponoči k meni v vas;

de b' svetil mu domu nazaj,
kdar se na nebu skriva mlaj!«

[Kranjska]

Naj pravjo, kar hočjo

Naj pravjo, kar hočjo
ti drugi ljudje:
na starem ognjišču
najraje gori.

Na starem ognjišču
spet netila bom,
ta prvega šocja
spet ljubila bom.

[Jopa]

Nočem bogate

Nočem bogate,
ka žlahta me sil':
mi štela bo zlate
pri vsakem kosil'

No ubogo bom vzal,
bom zmerom vesel:
jo žiher skloftam,
pa objamem jo sam.

[Vrsno]

O mamka moja

»O mamka moja,
strašno sem bolana,
saj ne vem sama, kaj mi je!«

»O hčerka moja,
češ, da ti kupim nu liepu krilčice?«

»O mamka, ne,
krilčice ni zamé!«

»O hčerka moja,
češ, da ti kupim en lép facolček?«

»O mamka, ne,
facolček ni zamé!«

»O hčerka moja,
češ, da ti kupim en lep fjertožič?«

»O mamka, ne,
fjertožič ni zamé!«

»O hčerka moja,
češ, da ti kupim 'nga liepga fantiča?«

»O mamka, ja,
tistega pa ja!«

[Vrtojba]

Od pajka, hej fantje

Od pajka, hej fantje,
se mormo učit',
kako on v mreže
zna muhe lovit'.

[Tržič]

Oh, kakšen je bil ta jager

Oh, kakšen je bil ta jager,
k' je s puško v jamo padel!
johè, johè, johó,
zdaj pa jagra več ne bo!

Zajčki so skakali,
k' so jagra pokopali:
uju, ju, jujhuhó,
jagra več ne bo!

Lisica ta rujava
je roženkranc brala:
uju, ju, jujhuhó,
jagra več ne bo!

Medved se je tresel,
pred jagram križ je nesel:
uju, ju, juhuhó,
jagra več ne bo'

Volk je narbolj tulil,
ker je jagra narbolj ljubil:
uju, ju, jujhuhó,
jagra več ne bo!

Še žerjavi in jerebi
so bili pr' pogrebi:
uju, ju, jujhuhó,
jagra več ne bo!

Prišle so te drobne tice,
nesle so dušo v vice:
uju, ju, jujhuhó,
jagra več ne bo!

[Cerkno]

Oh, zakaj so meni te bistro nogé

Oh, zakaj so meni te bistro nogé,
da ne smem si z dragim ja skakati več!
Oh, zakaj so meni te bele roké,
da dragega ne smem obinjati več!
Oh, zakaj so meni te črne oči,
da ne smem več gledat' ljubga si!
Oh, zakaj so meni ti dolgi lasje,
da ne smem več pletati pantelčov v nje!
Oh, zakaj so meni moje misli vse,
da skoz morem misliti, lubi, na te!

[Prlekija]

Oj dekle, kje si ti doma

»Oj dekle, kje si ti doma,
ker te nobeden ne pozna?«

»Jaz sem pa tam doma,
kjer teče voda od jezera.«

»Kadar se jaz oženil bom,
na svatbo te povabil bom.«

»Na svatbo tvojo me ne bo,
ker svatba tvoja čudna bo:

ko tebe v prvo kličejo,
meni zdravnika peljejo;

ko tebe v drugo kličejo,
mene na pare devljejo;

ko tebe v cerkev peljejo,
mene k pogrebu nesejo;

ko tebi godci godejo,
meni zvonovi pojejo;

ko tebi svatje plešejo,
pogrebci me zasipajo.«

[Kranjska]

Oj sveti, sveti, lunica

Oj sveti, sveti, lunica,
da me bo vidla ljubica.

Naj sveti lunca al' neha,
sej ljubica moja me pozna.

Nikdar ni bila tak temna noč,
da bi ne blo mi k ljubici moč.

Če je svetlejši, ložej grem,
če je temnejši, pred k nji smem.

Pred kamrco sem prteplov,
na polkenca sem potrklov:

»Ljubca, odpiraj kamrco,
sej veš mojo navadico.«

Z eno roko odpirala,
s to drugo me objemala:

tak dolgo me objemala,
da sva oba zadremala.

[Kranjska]

Oj ta vojaški boben

Oj ta vojaški boben,
ta bo meni velki zvon,
oj ta mi bo zazvonil,
kadar jaz umrl bom.
Bom bom bom bom bom bom,
bom bom bom bom bom bom.
Oj ta mi bo zazvonil,
kadar jaz umrl bom.

Oj ta vojaška sablja,
ta bo meni svetla luč;
oj ta mi bo svetila,
kadar jaz umrl bom.
Cin cin cin cin cin cin,
cin cin cin cin cin cin . . .
Oj ta mi bo svetila,
kadar jaz umrl bom.

Oj ta zelena trata,
to bo meni zadnji dom,
oj tukaj bom počival,

kadar jaz umrl bom.
Di dredi redidon,
di dredi redidon . . .
Oj tukaj bom počival,
kadar jaz umrl bom.

Oj ti gorenjski fantje
bodo pokopali me,
vsi bodo me spremili
na zelene travnike.
Brbom brbom brbom,
brbom brbom brbom . . .
Vsi bodo me spremili
na zelene travnike.

[Bled]

Pa cesta brez tira

Pa cesta brez tira
pa ketna brez glida
pa dekle brez poba
je velka nadloga.

[Motnik]

Pa sem k ji prišo

Pa sem k ji prišo,
pa mi je dala stol;
pa je drug prišo,
pa mu je dala stol:
Jaz pa sem zahuško: jo —
pa sem šo!

[Miklavž pri Ormožu]

Pa ti krota rujava

Pa ti krota rujava,
golfala si me:
si družga štimala,
mene pa ne.

[Podlipovica]

Pite, jete — pite, jete

Pite, jete — pite, jete
mojga bratca konji —
hm hm, ja ja —
mojga bratca konji.

Te'mo tekli — te'mo tekli
v deveto deželo —
hm hm, ja, ja —
v deveto deželo.

Tam 'mo najšli—tam 'mo najšli
mojga bratca lübo —
hm hm, ja ja —
mojga bratca lübo.

Zlatim srpom — zlatim srpom
detelo je žela —
hm hm, ja ja —
detelo je žela.

Kaj nažela — kaj nažela
vse konjičom dala —
hm hm, ja ja —
vse konjičom dala.

Kaj na glavi — kaj na glavi?
Pantelni plehtajo —
hm hm, ja ja —
pantelni plehtajo.

Kaj na nadrah — kaj na nadrah?
Igllice žvinglajo —
hm hm, ja ja —
iglice žvinglajo.

Kaj na rokah — kaj na rokah?
prstani svetlijo —
hm hm, ja ja —
prstani svetlijo.

Kaj na nogah — kaj na nogah?
Šolnjiči leščijo —
hm hm, ja ja —
šolnjiči leščijo.

Kaj na hrbti — kaj na hrbti?
Süknjica šomoče —
hm hm, ja ja-
süknjica šomoče.

[Prlekija]

Pleši, pleši, črni kos

Pleši, pleši, črni kos!
Kako bom plesov, ki sem bos!
Kam si čevlje djav?
Stari bab' sem jih prodav.
Kje je tista baba?
V hrib sem jo pokopav.
Kje je tisti hrib?
Voda gaje vzeva.
Kje je tista voda?
Golobčki so jo popili.
Kje so tist' golobčki?
Gospoda jih je pojedva.
Kje je tista gospoda?
Skoz oken dol je padva.
Na sred morja pa ven kukljá:
Juhuhu!

[Vrbnje]

Po cesti sem tekva

Po cesti sem tekva,
sem padva trikrat —
pa zavoljo koga?
Zavolj ljubha mojha!

[Koroška]

Po gorah grmi in se bliska

Po gorah grmi in se bliska,
ljubček moj po polji vriska.
Zvižgaj, žvižgaj ali poj,
saj prideš k meni v vas nocoj!

Prišel ljubi je pod okno,
rahlo trkal je na polkno:
»Vstani, ljuba, odpri mi,
saj že zadosti spala si!«

»Nič se nisem še naspala,
ker sem skrbno premišljala,
kdo je žvižgal, kdo je pel
in kdo je bil tako vesel.

Saj bi hitro ustajala,
pa sem pošto zvedela,
zvedla pošto sem le-to,
da imaš drugo ljubico.«

»Ljuba, tega ne verjemi,
le samo mene objemi!
Tebe ljubim samega
iz svojga srca pravega!«

Po gorah je ivje

Po gorah je ivje,
po ravnem je mraz:
oh, kje j' moja dekle,
oh, kje sem pa jaz!

[Bled]

Pobič sem star šele osemnajst let

Pobič sem star šele osemnajst let,
cesar me hoče k soldatom imet.

Kako bom soldat,
k' sem pobič premlad,
k' ne morem še puške držat!

Pri fari zvonovi že milo pojo,
od fantov, dekličev jaz jemljem slovo.

Pa jemljem slovo,
da bog ve kako,
nazaj me nikol več ne bo!

Očka in mamca pa jokata se,
ker vidta fantiče preblečene vse.

Preblečeni so,
na vojsko gredo,
nazaj jih nikol več ne bo!

Bratec in sestra pa jokata se,
od bratca preljubga ločujeta se.

»Oj bratec ti moj,

nikar ne žaluj,
saj prideš tud' ti za menojo!«

V kasarni sem hodil korajžen, vesel,
sem puško zagledal, sem jokat' začel,
»Oj srček ti moj,
nikar ne žaluj,
z veseljem zavriskaj, zapoj!«

[Bled]

Pojdam v rute

Pojdam v rute,
čör je mraz,
čör je moj šocöj,
bom tudi jaz!

Dol pokleknam,
mav' požerbam,
da kne bo šocöj
lažov koj sam.

[Podgorjane]

Pojdem na Štajersko

Pojdem na Štajersko,
gledat, kaj delajo,
gledat, kaj delajo
ljubice tri.

Prva je kuharica,
druga je kelnarica,
tretja je ljubica
mojga srca.

Pri en' bom jest dobil,
z drugo bom vince pil,
s tretjo bom srčece
svoje hladil.

[Kamnik]

Pojte, pojte, drobne ptice

Pojte, pojte, drobne ptice,
razpihajte vse meglice,
de bo sjalo sončece
na moje drobno srčece!

Drobne ptice prepevaje,
konjci v štalci rezgetaje,
jaz ležim v kamrci
notr' pr' moji ljubici.

[Kamno ob Soči]

Prešmentrane babe

Prešmentrane babe,
kake ste grde!
Niste mogle zrediti
enga šocla zame?

Zredile smo ga,
pa nismo zate:
je prišla na candra,
prevzela t' ga je!

[Kobarid]

Preluba si ti, pomlad

Preluba si ti, pomlad,
kak si vesela!
Ptičica vsaka že
skoraj bo pela;
prva je kukovca,
ki nas bo klicala:
»Kmetič, le pojd' orat,
ženka sejat!«

Škrjanček pa prileti
s polske ravnine
ino nas gor budi:
»Pojte na njive!«
Škrjanček se gor spusti,
nam pa zažvrgoli:
»Kmetič, le pojd' orat,
ženka sejat!«

Prišel bo sveti Vid,
črešnje zorijo,
fantje na travniku

rožce kosijo.
Ima že vsak koso,
kaj si nabrusil bo,
v jutro pa, ko je svit,
grejo kosit.

Prepelička se oglasi
v pšenički rumenoi,
dekleta pa gor budi
v jutro ob enoi.
V jutro pa, ko je pet,
prišlo jih je deset,
'mele so vse srpe,
začnejo žet'.

Prišel bo svet' Mihal
v naše gorice,
grozdje 'mo prešali,
pili 'mo vince.

Prišel bo svet' Martin,
z mošta postal' je vin',
žegnal ga bo Martin,
jaz ga bom pil!

[Prlekija]

Prišel je fantič do ljubice svoje

Prišel je fantič do ljubice svoje,
vrgel na okence jabuke troje:

»Dekle, al spiš?
Nič me ne sliš?«

Fantu je mraz, ves se že trese;
burja in mraz piše za ušese:

Dekle pa spí
v postelji gorkí.

Tam pri sosedu sultan zalaja,
dekle ga sliš', iz postlje vstaja,
okence odpre:

»Pridi, Blažè!«

Z levo roko fanta objame,
v postljo gorko k sebi ga vzame:

Srečen Blažè,
kak dobro ti je!
Meni pa ne,
ker nisem Blažè!

[Krško]

Prišel sem tje pod okence

Prišel sem tje pod okence,
potrkal sem na polkence:

»Odpri mi, ljubca, kamrico,
saj veš mojo navadico!«

Tak dolg me je objemala,
de m' je na ram' zadremala.

In jest z nje belim ličicam,
igral sem z nje ročičicam.

In ko se j' zopet zbudila,
me v lice je poljubila.

[Kranjska]

Prišla je neka huda zvir

Prišla je neka huda zvir,
prišla je miška z mišeti,
snedla je miška pšenico rumeno:
kdaj, 'bogi kmetič, ti bogat boš?

Še je prišla neka hujši zvir,
prišla je mačka z mačeti,
snedla je mačka miško z mišeti —
mačka miško, miška pšenico rumeno:
kdaj, 'bogi kmetič, ti boš bogat?

Še je prišla neka hujši zvir,
prišel je zajc z zajčeti,
snedel je zajc mačko z mišeti —
zajc mačko, mačka miško, miška pšenico
rumeno:
kdaj, 'bogi kmetič, ti bogat boš?

Še je prišla neka hujši zvir,
prišla lesica je z lesičeti,
snedla je lesica zajca z zajčeti —

lesica zajca, zajc mačko, mačka miško, miška
pšenico rumeno:
kdaj, 'bogi kmetič, ti bogat boš?

Še je prišla neka hujši zvir,
prišel je volk z volčeti,
snedel je volk lesico z lesičeti —
volk lesico, lesica zajca, zajc mačko, mačka
miško, miška pšenico rumeno:
Kdaj, 'bogi kmetič, ti bogat boš?

Še je prišla neka hujši zvir,
prišel je medved z medvedčeti,
snedel je medved volka z volčeti —
medved volka, volk lesico, lesica zajca, zajc
mačko, mačka miško, miška pšenico
rumeno:
kdaj, 'bogi kmetič, ti bogat boš?

Še je prišla neka hujši zvir,
prišel lev je z levčeti,
snedel je lev medveda z medvedčeti.
Lev medveda, medved volka, volk lesico, lesica
zajca, zajc mačko, mačka miško, miška
pšenico rumeno:
kdaj, 'bogi kmetič, ti bogat boš?

Še je prišla neka hujši zvir,
prišel je komar s komarčeti,
snedel komar je leva z levčeti. —
Komar leva, lev medveda, medved volka, volk
lesico, lesica zajca, zajc mačko, mačka miško,
miška pšenico rumeno:
Kdaj, 'bogi kmetič, ti bogat boš?

Še je prišla neka hujši zvir,
prišel je Juri s pušico,
strelil komarja je u luknjico —
Juri komarja, komar leva, lev medveda, medved
volka, volk lesico, lesica zajca, zajc mačko,
mačka miško, miška pšenico rumeno:
kdaj, 'bogi kmetič, ti bogat boš?

[Kranjska]

Prleteva je druabna tičca

Prleteva je druabna tičca,
le-ta veseva garlca.

K vana nam puaja, žvrgoli,
vs' travnk' zelené.

Prleteva je druabna tičca,
le-ta veseva kukuca.

K vana nam puaja, žvrgoli,
vse v boršth zeleni!

Prleteva je druabna tičca,
le-ta veseva prepeličca.

K vana nam puaja, žvrgoli,
ušenička romení.

Škrjančk se po luft' vrti,
al' van nam puaje, žvrgoli.

Van daje hvavo, čast bogo,
van daje zjaml rast:

Dej ga pa spimo vsak jen gvaž,
de b' vastov Jezos pr' nas.

De b' vastov ponuač' 'n podnev',
de b' nas u nbesa vzev.

[Ihan]

Prošel je, prošel

»Prošel je, prošel, pisani vuzem,
došel je, došel zeleni Juraj.
Donesel je, donesel pedenj dolgo travico,
laket dolgo mladico.
Dajte mu mesa, da se ne otresa.
Dajte mu vina, da ga ne bo zima.
Dajte mu pogači, da mu noga poskači.
Dajte mu groš, da vam dojde još.
Dajte mu masti, da bo vreden časti.
Dajte mu soli za debele voli.
Dajte mu jajec, da ga ne bo zajec.
Dajte mu kruha, da ga ne bi muha.
Dajte mu mleka, zelena mu obleka.
Došel je, došel po daleki poti,
po daleki poti, cipeli so votli.
Dreta mu je v Metliki,
šilo mu je v Ljubljani.
Dokler to sebere,
cipele razdere.
Blato mu je do kolenca,
voda mu je do ramenca.

Dajte mu, dajte, kaj mu premorete,
nima kadi stati pred vašimi vrati.
Ki bi 'tel vse to sebrati,
bi se moral ranej stati!«

[Griblje]

Prositate, molite

Prositate, molite,
vsi farji zame,
da bodem imela,
kar druge žené.

[Kranjska]

Rasti mi, rasti, travca zelena

Rasti mi, rasti, travca zelena,
gor na tej travci hišca stoji.
Not v tej hišci pojstla postlana,
gor na tej pojstli dekle leži.

»Al' boš ke jedla, al' boš ke pila?
Al' boš ljubila moje srce?«
»Jest na bom jedla, jest na bom pila,
jest bom lubila tvoje sarce.

Nožek uzela, sarček načela,
de bom dobila tri kaple karvi;
pismo pisala, lubmu poslala,
de bo on vedu, kako se m' godi.«

[Podlipovica]

Ribce po murj' pvavajo

Ribce po murj' pvavajo,
pa vsaka jma soj par:
jast sm pa jna revna stvar,
sam boh ve, ke je moj par.

Tičke po luft letajo,
pa vsaka jma soj par:
jast sm pa jna revna stvar,
sam boh ve, ke je moj par.

Dkleta po vas špencirajo,
pa vsaka jma soj par:
jast sm pa jna revna stvar,
sam boh ve, ke je moj par.

Fantje po vas pojejo,
pa vsak jma soj par:
jast sm pa jna revna stvar,
sam boh ve, ke je moj par.

[Ihan]

Sarce mö je na vode

Sarce mö je na vode
tej mlake te Zamlinine.

Da mlake te Zamlinine
čejo se všüše kejkada,

ma sarce mö se na všuši,
to če be rüdi na vode.

[Solbica v Reziji]

Se davno mrači

Se davno mrači,
mojga pobča še ni:
kaj dela, kaj dela,
da tolko mudi?

Snoč je bil, dav' je šel,
drev' pa bo spet prišel,
če ga pa drev' ne bo,
vzel je slovo.

Že lunca sveti,
mojga pobča še ni,
znabiti nezvest je,
za drugo gori.

Danica blišči,
pa ga vendar še ni;
ne bodo ga vidle
več moje oči.

Je mene zapustil,
je drugo dobil;
naj srečen ostane,
dokler bode živ!

[Bled]

Sem bil včera na semenji

Sem bil včera na semenji
pr' svetan Jurni na gore,
tam je lubica rajava,
mene v srce nahajava:
lubica moja,
lubica moja!

Je bva tenka ko konopva
rdeča kakor gortroža,
bieva ko makov cviet,
sam bog te zvolil na te sviet: —
lubica moja,
lubica moja!

[Ziljska dolina]

Sem lahko vesela

Sem lahko vesela,
k' bo jutri nedela,
ker bo sveti Anton,
mojga fanta patron:
k' bom videla ga,
preljubga mojga,
k' bo svečke prižgal,
pa men' bo pomigal,
pa bo svečko prižgal,
se mi bo smehljal,
drev' pa pri meni zaspal.

[Hotavlje]

Sijaj, sijaj, sončice

Sijaj, sijaj, sončice,
oj sonce rumeno!
»Kako bom sjalo sonce,
k' sem vedno žalostno?

Sonce zgodaj gori gre,
dekleta jokajo,
ker rade bi ležale,
pa vstati morajo.

Sonce zgodaj doli gre,
pastirji kolnejo,
domov bi radi gnali,
pa črede nimajo.«

[Bled]

Siku, diku damoli

Siku, diku damoli,
damoli si, si,
na hunam kraji hrabenča
vidim ana jazbeca:
jazbec mora stralan bit',
döčva mora moja bit',
siku, diku damoli
damoli si, si,
damoli si, si.

[Št. Jakob]

Snoč' mat' so mi rekli

Snoč' mat' so mi rekli:
»Ljubezen je greh!«
Bi kmal' me bli topli
k' spustila sem smeh.

[Tržič]

Spevaj nama, Katica

»Spevaj nama, Katica,
od najnoga srčica!«
»Kak bom nama spejvala,
od žalosti ne moren.
Prva žalost moja to:
da starga očo nemam.
Drüjga žalost moja to:
da staro mater nemam.
Tretja žalost moja to:
moj lubi že odhaja;
tretja žalost moja to:
moj lubi že odhaja.
Nejdi, nejdi, lubi moj,
robačo ti šivlem,
notri ti zašila bom:
sunce, mejsec, zvezjde.
Sunce 'de ti svejtilo
po ton bejlom dnevi,
mejsec 'de ti svejto
vu toj temnoj noči,
zvezjde 'do ti svejtile,

da ti mejsec zajde,
zvezde 'do ti svejtile,
da ti mejsec zajde.«

[Prekmurje]

Škrjanč'k poja, žvrgoli

Škrjanč'k poja, žvrgoli,
k' se belga dneva veseli,
škrjanč'k poja beli dan,
de dviga hrib in plan.

Kerkol' se midva srečava,
prjazno se pogledava,
še sovzne najne so vači,
vse to lbezen stri.

Kerkol' s'm hvadu, ker sem biv,
še take nism nker dobiv,
de b' bva tko milga ličca
in vsmilenga srca!

[Ihan]

Tam zad' za Ljubljanco štir' ljubce imam

Tam zad' za Ljubljanco štir' ljubce imam,
vsem bom kupil kranceljne:
juhej, juhej, juhej, juhej,
veselo je moje srce!

Ta prvi bom kupil rudečega
iz mojga srca gorečega:
juhej, juhej, juhej, juhej,
veselo je moje srce!

Ta drugi bom kupil plavega
iz mojga srca pravega:
juhej, juhej, juhej, juhej,
veselo je moje srce!

Ta treči bom kupil pa belega
iz mojga srca celega:
juhej, juhej, juhej, juhej,
veselo je moje srce!

Ta četrti bom kupil rumenega
iz mojga srca poštenega:
juhej, juhej, juhej, juhej,
veselo je moje srce!

[Vipavska]

Te lepe daklete

Te lepe daklete
po kamrah lažó,
majo duri podprte
z rženo slamó.

[Rož]

Te lepe, te ljube

Te lepe, te ljube
sem vozil čez most,
te stare, te grde
sem smukal dol skoz.

[Junska dolina]

Tekica teče

Tekica teče
pod goró, pod goró;
jigla ji bliska
pod bradó, pod bradó;
peska ne takne
se z nogó, se z nogó.
Štirje junaki
pa za njo, pa za njo,
de prah kadi se
pod petó, pod petó.
Oča mi pravjo,
pa takó, pa takó:
»Kir jo doteče,
tega bo, tega bo.«

[Kranjska]

Terezinka zgodaj vstala

Terezinka zgodaj vstala,
še popred ko sončice.

Gor na okno se je vsedla,
svojga ljubga čakala.

»Mamca vi, zaprite vrata,
mojga ljubga več ne bo!

Glih tako m' je snoč' govoril,
kakor b' bil slovo jemal. —

Še en pušeljc bom nardila
za to rajžo žalostno.

Sem ti dala belega, belega
iz svojga srca veselega.

Sem ti dala zelenega, zelenega
iz svojga srca zaljubljenega.

Sem ti dala plavega, plavega
iz svojga srca pravega.

Sem ti dala rudečega, rudečega
iz svojga srca gorečega.

Sem ti dala višnjevga, višnjevga
iz svojga srca gvišnega.«

[Tonice]

Ti moja dieklina

Ti moja dieklina,
liepu te jez prosim
za 'n britoh sena,
de bom konjča nafutral,
de bom konjča napojov,
mam silno trudnà:
sem deleč prjezdov,
čez tri pvanine,
čir tiči pojó,
kukuca pa poje,
de vse se cengvá,
men' spati ne da.

[Koroška]

Tika taka

Tika taka
vženu seje Jaka;
šu je na planinco,
vzev je Katarinco.

Kolk'je 'mela dote?
Jeno bučo vina:
vince so popili,
bučo pa ubili'

[Kamnik]

Točila sam čarno vino

Točila sam čarno vino,
vino pijo trije junaki,
ne so šteli plačüvati:
»Ja vas idem k sodci tožit.«
»Dobro jütro, gospon sodec.«
»Bog daj, bog daj, moj' devojka.«
»Ja vam nosim edno tožbo.«
»Kakšo tožbo, moj' devojka?«
»Točila sam čarno vino,
vino pijo tri junaki,
ne so šteli plačüvati.«
»Jel je poznaš, moj' devojka?«
»Poznam, poznam, gospon sodec,
eden ima čaren menter,
drugi ima žute čizme,
tretji ima küne kapu.«
»Šteri ti 'ma čaren menter,
on ti bode mladoženja;
šteri ti 'ma žute čizme,
on ti bode deverina;

šteri ti ima küne kapu,
on ti bode starešina.«

[Prekmurje]

Treba ni, treba ni

Treba ni, treba ni
dečvo moja ljubiti;
jaz koj sam, jaz koj sam
dečvo moja rad imam.

[Koroška]

Tri ljubce imeti

Tri ljubce imeti
so čudne reči:
pa vsem trem lagati
me nič ne skrbi!

[Kranjska]

Tri tičice morje obletele

Tri tičice, tri tičice
morje obletele.
Prva nosi, prva nosi
klasek od pšenice.
Da b' ga, bog daj, da b' ga, bog daj,
v naše polje dela!
Ona ga je, ona ga je
v naše polje dela:
naše polje, naše polje,
jako obrodilo.

Tri tičice, tri tičice
morje obletele.
Druga nosi, druga nosi
jagodo od grozda.
Da b' jo, bog daj, da b' jo, bog daj,
v naše gore dela!
Ona jo je, ona jo je
v naše gore dela:
naše gore, naše gore
jako obrodile.

Tri tičice, tri tičice
morje obletele.
Tretja nosi, tretja nosi
zdravje i veselje.
Da b' ga, bog daj, da b' ga, bog daj,
v naše selo dela!
Ona ga je, ona ga je
v naše selo dela:
naše selo, naše selo
zdravo i veselo.

[Suhor]

V tistem čas'

V tistem čas'
so šli trije počas'.
Eden je bil slep,
drugi je bil nag,
tretji pa hrom.
Slepi je zajca videl,
hromi ga je vjel,
nagi pa pod srajco del.

[Loka]

Ves frajd sem zgubiva

Ves frajd sem zgubiva
do šocja mojgá,
ko so začele te druje
objemati ga.

[Borovlje]

Vsacga od kraja

Vsacga od kraja
še vzela ne bom:
ko čebela po rožah,
ga zbirala bom.

[Kobarid]

Vse tičice lepo pojo

Vse tičice lepo pojo,
da v goro zvoni.
Ena mlada devojčica
za grmom stoji.
»Kaj ti delaš, kaj ti čuješ,
devojčica ti?«
»Rada čujem, rada slišim
vsake ptice glas:
oj slaviček, drobni ptiček,
tebe pa najrajš'.
Na vrtu mi, na vrtu mi
javor zeleni.
Pod njim mi je, pod njim mi je
hladna senčica.
Pod njim mi je, pod njim mi je
dragi moj zaspal.
Na prstu mu, na prstu mu
zlati prstan moj.
Oj slaviček, drobni ptiček,
vzemi mu ga ti,

le stihoma in polahko,
da se ne zbudi.«

[Bela krajina]

Vsi so prihajali

Vsi so prihajali,
njega ni blo:
ko bi on vedel,
kak' men' je hudo!

Zvezdice prišle so,
luna prišla,
jaz pa sem jokala
sama doma.

Ljubi pa prišel bo,
stisnil roko,
pol bo ozdravljeno
srce bolno!

[Radomer]

Za Savco sem hodil

Za Savco sem hodil,
sem ribce lovil,
sem mrežo nastavil,
sem dekle dobil.

[Krška dolina]

Zmiraj vesel, vesel

Zmiraj vesel, vesel,
zmiraj bom vince pil,
dokler bom živ.

Kadar pa umrl bom,
vinca več pil ne bom,
djente me v črn grob,
firkel na grob.

Kdorkol' bo memo šel,
to bo vsak spoznal:
Ta je bil vinski brat,
pil ga je rad!

Zdaj ga pa pijmo vsi,
da nam kri oživi;
kdor ga bo z glažka spil,
ta bo prav živ!

[Dolenjska]

www.omnibus.se/beseda

ISBN 91-7301-278-5